

bahar 2001

MESLEK YÜKSEK OKULLARI BİRİNCİ SINIFLARININ UZAKTAN ÖĞRETİM YÖNTEMİ İLE OKUTULMASI PROJESİ (TASLAĞI) İLE İLGİLİ BİR GÖRÜŞ

Yard. Doç. Dr. Rıfki HENDEN

Yard. Doç. Dr. Abdülkadir TUNÇ

Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Alaplı MYO.

Bu çalışmada Yüksek Öğretim Kurulu tarafından meslek yüksek okulları birinci sınıflarının uzaktan öğretim yöntemi ile okutulmasına ilişkin hazırlanan proje taslağı incelenerek, taslağına ilişkin görüş ve öneriler sunulmuştur.

Eğitim bireysel ve toplumsal gelişmenin en önemli itici gücüdür. Eğitimle birey, iyi bir üretici ve iyi bir tüketici olur. Çağın istemleri değiştiğinden eğitim istemleri değişikliğe ayak uydurabilmek için sürekli değişim ve gelişim göstermek zorundadır. Nicel ve nitel zorlamalar eğitimcileri olduğu kadar tüm yöneticileri düşündürmektedir. Sorunların çözümünde yeni önlemler almaları için yetkililer zorlanmaktadır. Gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler gibi Türkiye’de de bu tür zorlamalar çok açık hissedilmekte, bazen patlama noktasına gelmektedir. Nitekim, üniversite önlerindeki yığılmalara karşı getirilmeye çalışılan çözüm önerileri, örneklerden biridir.

Yüksek öğretimde fırsat eşitliğini yaygınlaştırmak, teknik alanda ara insan gücü yetiştirmek, okul toplum bütünleşmesini sağlamak vb. gerekçelerle orta öğretim ile yüksek öğretimin lisans kademesi arasında bir kademe oluşturulmuştur. Bu kademe öğrenim süresi iki yıl olan ön lisans kademesidir. Türkiye’de ön lisans eğitimi “Eğitim Yüksek Okulu”, “Meslek Yüksek Okulu” (MYO), eğitim süresi 2 yıldan 3 yıla daha sonra da 4 yıla çıkarılan Yabancı Diller Yüksek Okulları ile başlamıştır. Meslek yüksek okullarında amaç; teknik branşlarda mühendis ile ustabaşı arasındaki boşluğu dolduracak tekniker, sosyal branşlarda ise ilgili dalda ara eleman yetiştirmektir. Bu okullar değişik amaç ve anlayışla olsa bile gerek mal gerek

hizmet üretecek ara insan gücünü yetiştirmek için dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi Türkiye’de de güncellik kazanmıştır.

Ön lisans eğitimi, Türk Eğitim Sisteminde, 1739 sayılı yasa ile yasal statüye kavuşmuştur. Yasa ile yüksek öğretim, lisans öncesi, lisans ve yüksek lisans kademelerine ayrılmıştır. Ancak, ön lisans eğitiminin temel amaç ve işlevleri, yapısı, alt ve üst eğitim kurumlarıyla olan ilişkileri, mezunlarının istihdamı vb. temel konularla ilgili politikalarının açık olarak saptandığı söylenememektedir. Ön lisans kurumlarında birim maliyet, lisans öğrenimine göre daha düşüktür (Resmi Gazete 14 Eylül 2000).

Türkiye Cumhuriyeti Devleti bir taraftan ara insan gücü ihtiyacını karşılama çabalarında iken, diğer taraftan orta öğretim mezunlarının yüksek öğretime devam sorununu çözmek zorundadır. Bunun sonucu olarak her bölgede üniversite açılması fikri, kısa vadede yüksek öğretim kapasitesini artırmaya yönelik olarak görülebilir.

Üniversite önlerindeki yığılmayı önleyecek ve ara insan gücü ihtiyacını karşılayacak olan MYO’ları 1976 yılında MEB Yaygın Yükseköğretim Kurumu, Örgün Öğretim Dairesine bağlı olarak sanayi ile ilgili 22 yörede açılmış ve daha sonra sayıları 51’e ulaşmıştır.

Meslek yüksek okullarının gelişimini hızlandırmak için endüstride uygulama alanlarının imkanlarından yararlanılması düşünülmüştür. Bakanlar Kurulu, Mart 1975’te tüm kamu kurum ve kuruluşlarını MYO’larına, fiziksel imkanlarından yararlandırma ve elemanlarını öğretici olarak vermekle yükümlü kılmıştır. Bakanlar Kurulu kararına rağmen istenilen netice alınamamıştır. Bu dönemde MYO’larının çevrelerindeki uygulama alanları temsilcilerinden oluşan danışma kurulları kurulmuştur (MEB 1981). Danışma kurullarının amacı, meslek yüksek okullarının çevre ile bütünleşmesini çevre etkinliklerinden yararlanmasını sağlamak ve çevrenin ihtiyacına göre programlar üretmektir. Ancak bu kurulların başarılı oldukları söylenememektedir.

1980’li yıllardan sonra Türkiye ekonomik kalkınmasını endüstrileşmeye ve endüstriyel büyümeye dayandırmıştır. Bu nedenle eğitim, üretim ve istihdam ilişkilerinin niteliği daha iyi anlaşılmıştır. Bunun sonucu olarak başta endüstri olmak üzere tüm hizmet kesimleri için nitelikli ve becerili insan gücü yetiştirme sorunu önem kazanmıştır. Uzun vadeli kalkınma perspektifi ve stratejisinin ve ortak pazarla nihai entegrasyonun gereği olarak “ara insangücü” yetiştirilmeye yönelik teknik eğitim, ilk planda ele alınarak

mesleki ve teknik eğitimi yeniden düzenleme amaçlanmıştır. İç finansman kaynaklarının yanı sıra Dünya Bankası kaynaklarından da yararlanma yoluna gidilmiştir. İmalat kesimindeki büyümeyi sürdürmek ve ülkenin uluslararası pazarlardaki rekabet gücünü korumak ve artırabilmek için üretim düzeylerinin nicelik ve nitelik bakımından yükseltilmesinin zorunluluğu anlaşılmıştır. Bu nedenle MYO'larının yeniden düzenlenmesi hareketi yeni bir momentum kazanmıştır. Nitelikli "ara insan gücü" yetiştirecek olan meslek yüksek okullarının, Türkiye'nin ekonomik ve endüstriyel ihtiyaçları ve çağın teknolojik gerekleriyle bağdaşacak hale getirilmesi kaçınılmaz olmuştur. Bu amaçla YÖK/Dünya Bankası arasında Endüstriyel Eğitim Projesi 16 Nisan 1984'te imzalanmıştır. Proje gereği ilk etapta 8, II. Etapta 22 olmak üzere toplam 30 MYO'nun öğretim planları ve ders programları yeniden düzenlenmiştir. Yönetici ve öğretim elemanları yurt içi ve yurt dışı hizmet içi eğitimden geçirilmişlerdir. Zamanla bu okullar amaçlanan "Tekniker Eğitim Merkezleri" ne dönüştürülmüşlerdir. Ayrıca proje MYO'larının okul-sanayi işbirliğini sürdürmeye katkısı olan Endüstriye Dayalı Öğrenimleri (EDÖ) I.sınıf ve II.sınıf sonu yaz aylarında devam etmektedir.

Meslek yüksek okulları öğretim elemanlarının sanayi deneyimlerini artırma çalışması Yükseköğretim Kurulu ve İstanbul Sanayi Odası Vakfı (İSOV) arasında sürdürülmüş ve bu konuda YÖK-İSOV protokolü 27 Şubat 1997 tarihinde imzalanmıştır. Bu protokol gereği, ilgili öğretim elemanlarının sanayi deneyimlerini artırma çalışmaları YÖK-İSOV tarafından belirlenen sanayi kuruluşlarında sürdürülmektedir. (YÖK 2000a). Ayrıca protokol gereği, il danışma kurulları öğretim elemanlarının sanayi deneyimlerini artırma çalışmaları çerçevesinde oluşturulmuş, ancak amaçlarına tam uygun işlediğine dair bir göstergeye rastlanmamıştır (YÖK 2000b).

Endüstriyel Eğitim Projesi dışında kalan MYO'larında öğrenciler, sanayii ve diğer iş alanlarını tanımak, katkıda bulunmak ve iş çevresiyle bütünleşmek amacıyla 45 iş günü staj adı altında pratik yapmaktadırlar. YÖK-Dünya Bankası Endüstriyel Eğitim Projesi III.etabına 56 MYO daha proje kapsamına alma çalışmalarını yürütmektedir (YÖK 2000c). Endüstriyel Eğitim Projesi kapsamı dışındaki meslek yüksek okulları, proje MYO'larının programlarını benimsemişlerdir. Hatta proje kapsamı dışındaki okulların tamamı proje kapsamındaki okulların programlarını uygulayacak konuma gelme eğilimindedirler.

Endüstriyel Eğitim Projesi'ne bağlı MYO'larının diğer MYO'larına örnek olduğu, beğeni kazandığı ve toplum tarafından da benimsendiği bir

ortamda, MYO'larında okuyan öğrenci sayısının artırılmasında yeni bir yöntem olarak meslek yüksek okullarının birinci sınıflarının uzaktan öğretim yöntemi ile okutulmasıyla ilgili olarak YÖK bir taslak proje önermektedir.

Taslak Proje MYO'larının yüksek öğretim içindeki payını %15'lerden %30'a çıkarmayı öngörmekte olup, 2005 yılında MYO'larındaki öğrenci sayısının 644.000'e çıkarılması hedeflenmektedir.

Taslak Proje'de Meslek Yüksek Okulları ile İlgili Görüşler ve Öngörüler

Taslak Proje'de detaylı olarak açıklanan MYO'larının bugünkü ve gelecekteki durumları ile ilgili Yüksek Öğretim Kurulu'nun görüşleri ve öngörülerini aşağıdaki gibi özetlenebilir.

1. Mevcut 412 MYO'da fiziki kapasite ve öğretim elemanı yetersizliği vardır.
2. Mevcut MYO'lara her yıl 100.000 öğrenci alınmaktadır. İkinci sınıflarla birlikte kapasite 200.000'dir. Öğrenci bu kurumlarda bir yıl kalırsa birinci sınıflara 200.000 öğrenci alınabilir. Her yıl fiziki kapasite %25 arttırılırsa 5 yıl sonunda bu sayı 250.000-300.000'e ulaşacaktır.
3. Öğrenciler kayıt yaptırdıkları MYO adına, açık öğretim MYO'larının I. sınıflarında başarılı oldukları takdirde, kayıtlı oldukları MYO'larının II. sınıflarına örgün öğretim için dönecekler ve atölye ve laboratuvar eğitimi yapacaklardır.
4. MYO'ları 1999 yılında 322.000 öğrenci tercih etmiş, ancak 107.000 öğrenci bu okullara yerleştirilmiştir.
5. Mevcut MYO'larda 4 ana program grubu altında 270 programda eğitim-öğretim yapılmaktadır. Ana program grupları ve her grupta mevcut program adetleri aşağıdaki gibidir.

▪ Teknik Programlar Bölümü	:167 Ad.
▪ İktisadi ve İdari Programlar Bölümü	:74 Ad.
▪ Sağlık Programları Bölümü	:22 Ad.
▪ Denizcilik Programları Bölümü	:7 Ad.
▪ TOPLAM	:270 Ad.

Uzaktan öğretim yöntemi ile okutulması planlanan ana program grupları ve bunların alt grupları aşağıda gösterilmiştir.

Teknik Programlar Bölümünde mevcut 167 adet programın, uzaktan öğretim yöntemine geçildiğinde 5 alt grupta toplanması öngörülmüştür. Bunlar;

- a. Elektrik-Elektronik alt grubu
- b. Kimya alt grubu
- c. Makine alt grubu
- d. İnşaat alt grubu
- e. Tarım alt grubu

İktisadi ve İdari Programlar bölümünde mevcut 74 adet program alt gruplara ayrılmamış olup, tüm öğrenciler aynı dersleri okuyacaklardır.

Sağlık Programları bölümünde mevcut 22 program alt gruplara ayrılmamış olup, tüm öğrenciler aynı dersleri okuyacaklardır.

Denizcilik Programları bölümünde mevcut 7 program teknik programlarda bulunan alt programlara aktarılmıştır.

Mevcut MYO'larda 270 program vardır. Bu programlar uzaktan öğretim yöntemine geçildiğinde 7 alt grupta toplanacaktır.

6. Endüstriyel Eğitim Projesi kapsamı dışında kalan MYO'larının halihazırdaki kalite durumu göz önüne alındığında, açık öğretim yönteminde kalitede düşme endişesi yaşanmayacaktır.
7. 21. yüzyılda görev yapacak iş gücünde aranan nitelikler; teknolojiyi anlamak, uygulamak, verimli ve kaliteli mal ve hizmet üretmektir.
8. Türk ekonomisinin %70-80'ini KOBİ'ler oluşturmaktadır. Bunlar büyük ölçüde ara elemanlar tarafından yönetilmektedir.
9. Türk ekonomisinin uluslar arasındaki rekabet gücünün yükseltilmesi, ancak MYO'nun yetiştirdiği nitelikli teknikerlerle mümkün olabilir.
10. Tüm yurt sathında bulunan MYO'larına halkın ve yerel yönetimlerin ilgi ve desteği memnuniyet vericidir.
11. MYO'larda öğretim elemanlarının sayısı olarak yetersizliği, kalite ve eğitimsizliği ve bilhassa sanayi deneyimlerinin olmayışı gibi hususlar halledildiği takdirde, bu okullar kısa sürede sıçrama yapabileceklerdir.
12. MYO'lara 14.000 yeni öğretim elemanı alınacaktır.
13. 412 MYO'nun ancak %50'sinin mezunları iş alanında yeterli istihdam olanağı bulabilmektedir.

14. Mevcut öğretim elemanlarının %75'i, pedagojik formasyon eğitimi almamıştır.
15. Eğitim programları dar uzmanlık alanlarına yönelmiştir. Bu da istihdamı zorlaştırmaktadır.
16. Pratik eğitimler, yasal zemine kavuşturulamamıştır.
17. Laboratuvar olanakları son derece kısıtlıdır.
18. Mesleki ve teknik eğitime yeterli fon ayrılamamakta ve fiziki alanlar artırılmamaktadır.
19. İki yıllık MYO'lara öğrenciler itibar etmektedir. Yegane sorun, öğrencileri okutacak yeterli fiziki alanların olmayışıdır.
20. Üniversite giriş sisteminde yapılan değişiklikle meslek lisesi öğrencilerinin MYO'lara yönelmelerini sağlayacak teşvik tedbirleri alınmıştır. Meslek lisesi çıkışlıların 1999-2000 yılında ÖSS sınavında MYO'lara giriş oranı %48'e ulaşmıştır.
21. Orta ve yüksek öğretimin fiziki alanları, öğretmen ve öğretim elemanları ortak kullanılarak ek kapasite yaratılabilir.
22. Mesleki ve teknik liselerden bölgelerindeki MYO'lara sınavsız geçiş imkanı sağlanacaktır.
23. Sekiz yıllık kesintisiz eğitim sonunda bir yıllık yönlendirme eğitimi yapılacaktır. Yönlendirme eğitimi sonunda öğrencilerin büyük çoğunluğunun mesleki teknik eğitime buradan da sınavsız olarak MYO'ya geçmeleri sağlanacaktır.
24. Türk yüksek öğretiminin doğal genişleme alanı MYO'lardır.
25. Vakıfların, bir üniversiteye bağlı olmaksızın MYO açabilmelerine imkan sağlayan yasal düzenleme yapılacaktır.
26. Yüksek öğretimin ana finansman kaynağı devlettir. Devletin yüksek eğitime tahsis ettiği kaynaklar her yıl artacağına, azalma eğilimine girmiştir. Yakın bir gelecekte devlet tarafından üniversitelere verilen mali kaynağın anlamlı bir şekilde artacağına dair herhangi bir işaret mevcut değildir. Bu durumda mesleki ve teknik eğitimde okullaşma oranının artırılması daha fazla nitelikli ara insan gücü yetiştirecek sanayiinin gelişmiş ülkelerle rekabet edebilecek seviyeye getirilmesi gibi hedeflere ulaşabilmenin yakın bir gelecekte mümkün olmayacağı değerlendirilmektedir.

27. MYO'lardaki öğrenci sayıları ancak uzaktan öğretim metoduyla arttırılacaktır.

Taslakın Değerlendirilmesi

Taslak Projeye göre mevcut 412 MYO birinci sınıflarına bölge mesleki ve teknik okullarından öğrenciler sınavsız olarak 270 programa kayıt yaptıracaklardır. Bu öğrenciler kayıtlı oldukları MYO adına 3 bölüm ve 7 alt grupta uzaktan öğretim yöntemi ile açık öğretimde okuyacaklardır. Başarılı olanlar, MYO'larında kayıtlı oldukları programların ikinci sınıflarına devam edeceklerdir. Öğrenciler ikinci sınıfta laboratuvar ve atölyelerde uygulamalı eğitimden geçirileceklerdir. Amaç, bu yöntemle 2005 yılında MYO'lara 644.000 öğrenci yerleştirmektir.

Meslek yüksek okullarına her yıl 100.000 öğrenci alınmaktadır. Her öğrencinin başarılı olduğu ve kurumdan ayrılmadığı varsayılırsa iki yıllık olan okullardaki öğrenci kapasitesi, 200.000 olacaktır. 200.000 öğrencinin tamamının bir yıl süre ile bu okullarda eğitim-öğretim gördüğünü varsayarsak, 200.000 öğrenci de uzaktan öğretim yöntemi ile okuduğu düşünüldüğünde, MYO'larda öğrenim gören öğrenci sayısı 400.000 olacaktır. 2005 yılında hedeflenen 644.000 öğrenci kapasitesine ulaşabilmesi fiziki kapasitenin %200'ün üzerinde arttırılmasıyla mümkün olacaktır. Proje kapsamındaki 30 MYO dışında kalan MYO'ların öğretim elemanı, laboratuvar ve atölyelerinin yetersiz olduğu taslak projede belirtilmekte olup, ayrıca bu arttırımın olamayacağı taslakta vurgulanmaktadır. Ancak Taslakta aşağıdaki sorulara cevap bulunamamıştır.

1. Uzaktan öğretim yöntemi ile açık öğretim I.sınıfta okuyan öğrencilerden başarılı olan 400.000 öğrenci, örgün öğretim II.sınıflarına başladığında zaten yetersiz olarak gösterilen atölye ve laboratuvarlar bu öğrencilere nasıl hizmet verecektir?
2. Öğrenciler iki yıla yayılmış pratik çalışmaları bir yılda hangi araç ve gereçlerle, hangi mekanlarda yapacaklardır?
3. Çevre okullardan sınavsız olarak alınması planlanan öğrencilerin o okul için öngörülen kontenjandan fazla talepte bulunması durumunda nasıl bir yol izlenecektir? Sınavsız olarak MYO'lara geçmeyi hedeflemiş bu öğrencilere MYO'lara giremedikleri takdirde, bu durum nasıl izah edilecektir?

Bu konu, yalnız MYO'ların bünyesinde konuşulmamaktadır. Meslek liselerinde de gündeme gelmektedir. Nitekim, meslek lisesi yöneticilerinin belirttiklerine göre öğrenciler "nasıl olsa MYO'lara sınavsız girebileceğiz" diye, derslere gereken ilgiyi göstermemektedirler. Böyle bir düşüncenin, meslek lisesi öğrencileri arasında yaygınlaştığı varsayılırsa; öğrencilerin başarılarının düşeceği açık olarak gözlenebilir.

Bugüne değin yüksek öğretimi yönlendirenlerce teknolojinin öngördüğü, piyasanın ihtiyaç duyduğu programların açılması gelişmişliğin göstergesi olarak görülmüş ve teşvik edilmiştir. Bunun sonucunda MYO'lardaki programların türü yıllara ve teknolojik istemlere bağlı olarak artmış bugün değişik 270 programa ulaşılmıştır. Bu programlardan bazıları otobüs şoförlüğü, binicilik, örme, bağcılık, seracılık vb.meslekler olup; bu programlardaki öğrencilerin MYO'da kendilerine özgü eğitimden geçirilmeleri istenmiş, gelişmiş ülkelerden örnekler verilmiştir. Taslakta ise, 270 program 7 alt gruba indirilmiştir. Bunun nedeni 270 ayrı dalda açık öğretim ile öğretim verilemeyeceği düşüncesinden kaynaklanmaktadır. Bu sınırlama ile, spesifik özelliği olan programlarda öğrencinin yetişmesi için örgün öğretimdeki bir yıllık zamanın yeterli olmayacağı düşünülebilir. Ayrıca bu taslak projede nitelik değil, nicelik arandığı sonucu çıkarılabilir.

YÖK-Dünya Bankası Endüstriyel Eğitim Projesi'ne bağlı 30 MYO dışında kalan MYO'ları için halihazırdaki kalite durumu göz önüne alındığında; açık öğretim yönteminde kalitede düşme endişesi yaşanmayacağı taslakta vurgulanırken, bu okulların nitelikli öğrenci yetiştirmede görevlerini aksattıkları fikrinin, ima yoluyla da olsa vurgulandığı akla gelebilir. Aynı zamanda açık öğretim yöntemi ile yetişecek öğrencilerin niteliklerinin istenilen düzeyde olmayacağı sonucu çıkarılabilir. Bu varsayım doğru kabul edilirse, ekonominin %70-80'ini oluşturan KOBİ'lerin ara elemanlara nasıl yaklaşacağı konusunda kesin bir şey söylenememektedir.

Meslek yüksek okulları bir yıllık bir örgün öğretimle 21.yüzyılda görev yapacak iş gücünde aranan özellikleri teknikerlere verebilecek midir? Türkiye ekonomisinin uluslararası düzeyde rekabet gücünün yükseltilmesi, ancak MYO'ların yetiştirdiği nitelikli teknikerlerle mümkün olacağı her kademedede vurgulanmaktadır. Bu durumda amaç, nitelikli tekniker yetiştirme olmalıdır. MYO'lara halkın ve yerel yönetimlerin ilgi ve desteği, nitelikli elemanlar yetiştirdikleri sürece devam edecektir. MYO mezunlarının %50'sinin iş alanında yeterli istihdam olanağına sahip olduğu taslakta belirtilmektedir. Açık öğretimi bitiren bireylere halkın ve iş çevrelerinin bakış açısı ise bilinmektedir. Açık öğretim yöntemi ile yetiştirilecek olan teknikere

halkın ve iş çevrelerinin yaklaşımı ne olacaktır? Mevcut durumda yüksek okul mezunlarının %50'si iş çevrelerince itibar görüyorlarsa, taslağa göre yetişen teknikerlerin yüzde kaçı iş bulabileceklerdir?

İş çevrelerinin mevcut durumdaki öğrencilere pratik eğitimleri süresince yeterli ilgi ve desteği gösterdiklerini söylemek çok zordur. Sayıları 200.000 civarında olan öğrenciler pratik eğitimlerinde sorun yaşarken, 644.000 öğrencinin aynı anda pratik eğitimlerini yapmaları (yasa çıkarılsa bile), mümkün olabilecek midir?

Mevcut durumda iki yıllık MYO'lara öğrenciler itibar etmekte ve tercih yapmaktadırlar. Tercih yaptığı halde yerleştirilemeyen öğrenci sayısı, yerleştirilen öğrenci sayısını aşmaktadır. Açık öğretime halkın bakış açısı ve ilgisi belli olduğuna göre öğrenciler yeni sistemde MYO'lara aynı ilgiyi gösterecekler midir? Türkiye'deki yüksek öğretimin doğal genişleme alanı konumuna gelen MYO'ları, halkın gönlünde oluşan statülerini koruyabilecekler midir?

Üniversite yapısı içinde kendine yer bulan ve öğrenciler tarafından tercih edilebilir konuma gelen MYO'nun mevcut statüleri korunmalı ve geliştirilmelidir. Yeterli kaynak aktarılarak fiziki kapasiteleri günün ihtiyaçlarına cevap verecek konuma getirilmeli ve desteklenmelidir. Taslakta da belirtildiği gibi gelişmiş ülkelerde kısa süreli yüksek öğrenimin, yüksek öğretim içindeki oranı yüksektir. Taslak projede de belirtildiği gibi İngiltere'de %60, Japonya'da %43, Türkiye'de ise %15,3'tür. Ancak uzaktan öğretimin yüksek öğretim içindeki yüzdeleri İngiltere'de %6,9, Japonya'da %0,8 , Türkiye'de ise %34,4'tür. Görüldüğü gibi gelişmiş ülkelerde kısa süreli yüksek öğretimde uzaktan eğitim ve öğretime fazla yer verilmemiştir. Bunun nedeni olarak teknikerlikte teorik bilginin yanında, pratik bilginin daha da ağırlıklı olması gerektiği düşünülebilir.

Taslak projeye benzer bir uygulama, 1978-1980 yılları arasında uygulanmıştır. Bu uygulamada YAYKUR'a kayıt yaptıran öğrenciler 1.sınıfı uzaktan öğretim yöntemi ile okumuşlar, başarı notu 4 üzerinden 1,75 ve yukarı olanlar MYO'ların II.sınıflarına yatay geçiş hakkı kazanmış ve MYO'nun birinci sınıflarına öğrenci alınmamıştır. YAYKUR'da başarı notu ortalaması 1,75 ve daha üzerinde olan öğrencilerden MYO'lara geçiş istenilen düzeyde olmamıştır. Bu nedenle MYO'lardaki öğrenci sayılarında hissedilir derecede azalma görülmüştür. İki yıl sonunda bu uygulama terk edilmiş ve tekrar MYO'lara ÖSS sınavı ile öğrenci alınmaya başlanmıştır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Meslek yüksek okullarının bugünkü durumuna baktığımızda; bu okulların toplumun ve öğrencilerin beklentilerine cevap verdiğini, destek ve ilginin gösterilerek benimsendiğini görmekteyiz. Mezunların iş bulma oranlarının yüksek oluşu KOBİ'lerin yürütücülerinin genelde MYO mezunlarının olması ve programları tercih eden öğrenci sayılarının belirlenen kontenjanları aşması, MYO'ların statüsünü belirlemektedir. Mevcut uygulamanın dışında bir uygulama olarak, MYO'lara alınan öğrenciler I.sınıfta uzaktan öğretim yöntemi ile okumaya başladıkları takdirde, MYO'ların statüsünün ne olacağı konusunda belirgin bir yargıya varılamamaktadır.

Meslek yüksek okullar ÖSS puanı ile öğrenci alarak mevcut konumlarını devam ettirmelidirler. YÖK/Dünya Bankası Endüstriyel Eğitim Projesi dışında kalan MYO'larda, proje MYO'ları düzeyine getirilmeli ve tüm MYO'ların fiziki kapasiteleri artırılarak hedeflenen öğrenci sayısına ulaşılması sağlanmalıdır. Mevcut MYO'ların alt yapıları planlanan öğrenci kapasitesine hizmet verecek duruma getirilinceye kadar;

- Sosyal programlarla ilgili öğretim süresi bir yıl olan açık MYO'lar açılmalıdır.
- Bu okullara ÖSS ile öğrenci alınmalıdır.
- Açık MYO'ları bitiren öğrencilerin örgün MYO'ların ilgili programlarına yatay geçişi sağlanmalıdır.

KAYNAKÇA

MEB 1981. Meslek Yüksek Okulları Öğretim Programları ve Yönetmeliği

Resmi Gazete 2000 . 2000-2001 Öğretim Yılında Yükseköğretim Kurumlarında Cari Hizmet Maliyetlerine Öğrenci Katkısı Olarak Alınacak Katkı Payları ile İkinci Öğretim Ücretlerinin Tespitine Dair Esaslar (Bakanlar Kurulu Kararı) 14 Eylül.

YÖK 2000a. YÖK'ün ZKÜ.Rektörlüğü'ne 03.03.2000 tarih ve 4676 sayılı yazısı.

YÖK 2000b. YÖK'ün ZKÜ.Rektörlüğü'ne 16.06.2000 tarih ve 12643 sayılı yazısı.

YÖK 2000c. YÖK'ün ZKÜ.Rektörlüğü'ne 08.03.2000 tarih ve 5062 sayılı yazısı.

YÖK 2000d. Meslek Yüksek Okullarının birinci sınıflarının uzaktan öğretim yöntemi ile okutulması projesi (Taslak). -